

॥ श्रीस्वामिनारायणो विजयतेतराम् ॥

श्रीस्वामिनारायण - संस्कृतविद्याप्रतिष्ठानम्

संचालक : स्वामी योगेश्वरदासजी

नव्यव्याकरणाचार्यः, नव्यन्यायाचार्यः, वेदांताचार्यः
(लब्धद्विस्वर्णपदकः) (M.A.), Ph.D., D.Lit.

:: प्रयोजक ::

प.पू. स.गु. स्वामी श्रीनित्यस्वरूपदासजी

Shree Swaminarayan Temple - Sardhar

Dist : Rajkot (Guj) 360 025

Mo : +91 76000 23716

Email : yswami108@gmail.com

Web : www.sardhardham.com

॥ श्रीः ॥

श्रीमन्महोपाध्यायभर्तृहरिकृतं

वा क्य प दी य म्

प्रथमं काण्डम्

अनादिनिधनं ब्रह्म शब्दतत्त्वं यदक्षरम् ।
विवर्ततेर्थाभावेन प्रक्रिया जगतो यतः ॥१॥
एकमेव यदाम्नातं भिन्नं शक्तिव्यपाश्रयात् ।
अपृथक्त्वेऽपि शक्तिभ्यः पृथक्त्वेन च वर्तते ॥२॥
अव्याहृतकलां यस्य कालशक्तिमुपाश्रिताः ।
जन्मादयो विकाराः षड् भावभेदस्य योनयः ॥३॥
एकस्य सर्वबीजस्य यस्य चेयमनेकधा ।
भोक्तृभोक्तव्यरूपेण भोगरूपेण च स्थितिः ॥४॥
प्राप्त्युपायोऽनुकारश्च तस्य वेदो महर्षिभिः ।
एकोऽप्यनेकवर्त्मेव समाम्नातः पृथक्पृथक् ॥५॥
भेदानां बहुमार्गत्वं कर्मण्येकत्र चाङ्गता ।
शब्दानां यतशक्तित्वं तस्य शाखासु दृश्यते ॥६॥
स्मृतयो बहुरूपाश्च दृष्टादृष्टप्रयोजनाः ।
तमेवाश्रित्य लिङ्गेभ्यो वेदविद्धिः प्रकल्पिताः ॥७॥
तस्यार्थवादरूपाणि निश्चिन्ताः स्वविकल्पजाः ।
एकत्विनां द्वैतिनां च प्रवादा बहुधा मताः ॥८॥
सत्या विशुद्धिस्तत्रोक्ता विद्यैवैकपदागमा ।
युक्ता प्रणवरूपेण सर्ववादाविरोधिना ॥९॥

१ अ. निवर्तते. २ अ. ब. भिन्नशक्ति. ३ आ. ओ. च. ब. पृथक्त्वेनेव. ४ च. अध्याहित-
कलां; ब. अव्याहृताः कलाः. ५ ब. प्रकाशिताः. ६ ब. निश्चित्य; च. निश्चिताः. ७ आ. वेदविद्धिश्च
तत्रोक्ता विद्यैवैका परायणम् । ८ ब. सर्ववादाविरोधिनी.

विधातुस्तस्य लोकानामङ्गोपाङ्गनिबन्धनाः ।
 विद्याभेदाः प्रतायन्ते ज्ञानसंस्कारहेतवः ॥१०॥
 आसन्नं ब्रह्मणस्तस्य तपसामुत्तमं तपः ।
 प्रथमं छन्दसामङ्गं प्राहुर्व्याकरणं बुधाः ॥११॥
 प्राप्तस्वरूपविभागाया यो वाचः परमो रसः ।
 यत्तत्पुण्यं तमं ज्योतिस्तस्य मार्गोयमाञ्जसः ॥१२॥
 अर्थप्रवृत्तितत्त्वानां शब्दा एव निबन्धनम् ।
 तत्त्वावबोधः शब्दानां नास्ति व्याकरणादृते ॥१३॥
 तद् द्वारमपवर्गस्य वाङ्मलानां चिकित्सितम् ।
 पवित्रं सर्वविद्यानामधिविद्यं प्रकाशते ॥१४॥
 यथार्थजातयः सर्वाः शब्दाकृतिनिबन्धनाः ।
 तथैव लोके विद्यानामेषा विद्या परायणम् ॥१५॥
 इदमाद्यं पदस्थानं सिद्धिसोपानपर्वणाम् ।
 इयं सा मोक्षमाणानामजिह्वा राजपट्वतिः ॥१६॥
 अत्रातीतविपर्यासः केवलामनुपश्यति ।
 छन्दस्यश्छन्दसां योनिमात्मा छन्दोमयीं तनुम् ॥१७॥
 प्रत्यस्तमितभेदाया यद्वाचो रूपमुत्तमम् ।
 यदस्मिन्नेव तमसि ज्योतिः शुद्धं विवर्तते ॥१८॥
 वैकृतं समतिक्रान्ता मूर्तिव्यापारदर्शनम् ।
 व्यतीत्यालोकतमसी प्रकाशं यमुपासते ॥१९॥
 यत्र वाचो निमित्तानि चिह्नानीवाक्षरस्मृतेः ।
 शब्दपूर्वेण योगेन भासन्ते प्रतिबिम्बवत् ॥२०॥
 अथर्वणामङ्गिरसां साम्नामृग्यजुषस्य च ।
 यस्मिन्नुच्चावचा वर्णाः पृथक्स्थितिपरिग्रहाः ॥२१॥

१ आ. ओ. च. अङ्गमाहुर्व्याकरणं. २ आ. पुण्यफलं. ३ अ. व. यथार्थं जातयः.
 ४ आ. व. प्रत्यस्तमितरूपायाः ५ व. यदस्मिन्नेव. ६ आ. व. प्रवर्तते. ७ अ. आ. ओ. स.
 मूर्तिव्यापार. ८ व. ओ. पृथक्स्थितपरिग्रहाः

यदेकं प्रक्रियाभेदैर्बहुधा प्रविभज्यते ।
 तद् व्याकरणमागम्य परं ब्रह्माधिगम्यते ॥२२॥
 नित्याः शब्दार्थसंबन्धाः समाम्नाता महर्षिभिः ।
 सूत्राणां सानुतन्त्राणां भाष्याणां च प्रणेतृभिः ॥२३॥
 अपोद्धारपदार्था ये ये चार्थाः स्थितलक्षणाः ।
 अन्वाख्येयाश्च शब्दा ये ये चापि प्रतिपादकाः ॥२४॥
 कार्यकारणभावेन योग्यभावेन च स्थिताः ।
 धर्मे ये प्रत्यये चाङ्गं संबन्धाः साध्वसाधुषु ॥२५॥
 ते लिङ्गैश्च स्वशब्दैश्च शास्त्रेस्मिन्नुपदर्शिताः ।
 स्मृत्यर्थमनुगम्यन्ते केचिदेव यथागमम् ॥२६॥
 शिष्टेभ्य आगमात्सिद्धाः साधवो धर्मसाधनम् ।
 अर्थप्रत्यायनाभेदे विपरीतास्त्वसाधवः ॥२७॥
 नित्यत्वे कृतकत्वे वा तेषामादिर्न विद्यते ।
 प्राणिनामिव सा चैषा व्यवस्थानित्यतोच्यते ॥२८॥
 नानर्थिकामिमां कश्चिद् व्यवस्थां कर्तुमर्हति ।
 तस्मान्निबध्यते शिष्टैः साधुत्वविषया स्मृतिः ॥२९॥
 न चागमादृते धर्मस्तर्केण व्यवतिष्ठते ।
 ऋषीणामपि यज्ज्ञानं तदप्यागमपूर्वकम् ॥३०॥
 धर्मस्य चाव्यवच्छिन्नाः पन्थानो ये व्यवस्थिताः ।
 न ताल्लोकप्रसिद्धत्वात् कश्चित्तर्केण बाधते ॥३१॥
 अवस्थादेशकालानां भेदाद् भिन्नासु शक्तिषु ।
 भावानामनुमानेन प्रसिद्धिरतिदुर्लभा ॥३२॥
 निज्ञातशक्तेर्द्रव्यस्य तां तामर्थक्रियां प्रति ।
 विशिष्टद्रव्यसंबन्धे सा शक्तिः प्रतिबध्यते ॥३३॥

१ अ. ओ. प्रतिलभ्यते. २ ब. संबन्धास्तन्नाम्नाताः. ३ अ. सानुमन्त्राणां. ४ ओ.
 अन्वाख्यानाश्च. ५ अ. ओ. च. स. योग्यभावेऽनवस्थिताः. ६ च. स. उपवर्णिताः ७ ब.
 आगमहेतुकम्. ८ स. चाप्यविच्छिन्नाः. ९ ओ. प्रतीतिरतिदुर्लभा. १० अ. विशिष्टधर्मसंबन्धे.

यत्नेनानुमितोप्यर्थः कुशलैरनुमातृभिः ।
 अभियुक्ततरैरन्यैरन्यथैवोपपाद्यते ॥३४॥
 परेषामसमाख्येयमभ्यासादेव जायते ।
 मणिरूप्यादिविज्ञानं तद्विदां नानुमानिकम् ॥३५॥
 प्रत्यक्षमनुमानं च व्यतिक्रम्य व्यवस्थिताः ।
 पितृरक्षःपिशाचानां कर्मजा एव सिद्धयः ॥३६॥
 आविर्भूतप्रकाशानामनुपप्लुतचेतसाम् ।
 अतीतानागतज्ञानं प्रत्यक्षाच्च विशिष्यते ॥३७॥
 अतीन्द्रियानसंवेद्यान् पश्यन्त्यापेण चक्षुषा ।
 ये भवान् वचनं तेषां नानुमानेन बाध्यते ॥३८॥
 यो यस्य स्वमिव ज्ञानं दर्शनं नाभिशङ्कते ।
 स्थितं प्रत्यक्षपक्षे तं कथमन्यो निवर्तयेत् ॥३९॥
 इदं पुण्यमिदं पापमित्येतस्मिन् पदद्वये ।
 आचण्डालं मनुष्याणामलपं शास्त्रप्रयोजनम् ॥४०॥
 चैतन्यमिव यश्चायमविच्छेदेन वर्तते ।
 आगमस्तमुपासीनो हेतुवादैर्न बाध्यते ॥४१॥
 हस्तस्पर्शादिवाङ्मनेन विषमे पथि धावता ।
 अनुमानप्रधानेन विनिपातो न दुर्लभः ॥४२॥
 तस्मादकृतकं शास्त्रं स्मृतिं च सनिबन्धनाम् ।
 आश्रित्यारभ्यते शिष्टैः शब्दानामनुशासनम् ॥४३॥
 द्वावुपादानशब्देषु शब्दौ शब्दविदो विदुः ।
 एको निमित्तं शब्दानामपरोर्थे प्रयुज्यते ॥४४॥

१ ब. रक्षःपितृपिशाचानां. २ ब. अनुपप्लुत. ३ अ. ओ. येन वा वचनं. ४ च. नातिशङ्कते.
 ५ अ. आ. अत्र शास्त्रप्रयोजनम् । ब. समं शास्त्रप्रयोजनम् । ६ अ. ओ. पर्यायमविच्छेदेन; आ. यश्चायं
 गतिच्छेदेन. ७ अ. स्पर्शादिबन्धेन; ब. स्पर्शादिबाधेन विषमेप्यभिधावता । ८ ब. स्मृतिं वा. ९ अ.
 साधुत्वविषया स्मृतिः । १० च. ब. प्रयुज्यते इत्यस्यानन्तरम्—‘अविभक्तो विभक्तेभ्यो जायते’ इत्यस्य
 वाचकः । शब्दस्तत्तत्कार्यरूपात्मा संभेदमुपगच्छति ॥ इत्ययं श्लोकष्टीकायां पठ्यते । आदर्शहस्तलिखितेषु तु
 मूलकारिकास्वेव पठ्यते । ‘जायते’ इत्यस्य स्थाने ‘जायते’ इति पुण्यराजपाठः.

आत्मभेदस्तयोः केचिदस्तीत्याहुः पुराणगाः ।
 बुद्धिभेदादभिन्नस्य भेदमेके प्रचक्षते ॥४५॥
 अरणिस्थं यथा ज्योतिः प्रकाशान्तरकारणम् ।
 तद्वच्छब्दोपि बुद्धिस्थः श्रुतीनां कारणं पृथक् ॥४६॥
 वितर्कितः पुरा बुद्ध्या कचिदर्थे निवेशितः ।
 करणेभ्यो विवृत्तेन ध्वनिना सोनुगृह्यते ॥४७॥
 नादस्य क्रमजन्मत्वान्न पूर्वो न परश्च सः ।
 अक्रमः क्रमरूपेण भेदवानिव जायते ॥४८॥
 प्रतिविम्बं यथान्यत्र स्थितं तोयक्रियावशात् ।
 तत्प्रवृत्तिमिवान्वेति स धर्मः स्फोटनादयोः ॥४९॥
 आत्मरूपं यथा ज्ञाने ज्ञेयरूपं च दृश्यते ।
 अर्थरूपं तथा शब्दे स्वरूपं च प्रकाशते ॥५०॥
 आण्डभावमिवापन्नो यः क्रतुः शब्दसंज्ञकः ।
 वृत्तिस्तस्य क्रियारूपा भागशो लभते क्रमम् ॥५१॥
 यथैकबुद्धिविषया मूर्तिराक्रियते पटे ।
 मूर्त्यन्तरस्य त्रितयमेवं शब्देऽपि दृश्यते ॥५२॥
 यथा प्रयोक्तुः प्राग्बुद्धिः शब्देऽप्येव प्रवर्तते ।
 व्यवसायो ग्रहीतृणामेवं तेष्वेव जायते ॥५३॥
 अर्थोपसर्जनीभूतानभिधेयेषु केषुचित् ।
 चरितार्थान् परार्थत्वान्न लोकः प्रतिपद्यते ॥५४॥
 ग्राह्यत्वं ग्राहकत्वं च द्वे शक्ती तेजसो यथा ।
 तथैव सर्वशब्दानामेते पृथग्वस्थिते ॥५५॥
 विषयत्वमनापन्नैः शब्दैर्नार्थः प्रकाशयते ।
 न सत्तयैव तैर्थानामगृहीताः प्रकाशकाः ॥५६॥

१ अ. प्रकारान्तर० २. ब. कारणेभ्यः. ३ अ. आ. ओ. निवृत्तेन. ४ अ. क्रमजन्यत्वान्न;
 ब. क्रमजातत्वान्न. ५ ब. नापरश्च. ६ ब. गृह्यते. ७ आ. आढ्यभाव; अ. ब. अण्डभाव.
 ८ ओ. च. ब. भजते. ९ अ. शब्दोपि. १० अ. शब्दोप्येवं. ११ अ. ग्रहणत्वं. १२ प. पृथगिव
 स्थिते. १३ ब. प्रतीयते; स. प्रकाशते.

स्वतोऽनिर्ज्ञातरूपत्वात् किमाहेत्याभिधीयते ।
 नेन्द्रियाणां प्रकाश्यर्थे स्वरूपं गृह्यते तथा ॥५७॥
 भेदेनावगृहीतौ द्वौ शब्दधर्मावपोद्धृतौ ।
 भेदकार्येषु हेतुत्वमविरोधेन गच्छतः ॥५८॥
 वृद्ध्यादयो यथा शब्दाः स्वरूपोपनिबन्धनाः ।
 आदैचप्रत्यायितैः शब्दैः संबन्धं यान्ति संज्ञाभिः ॥५९॥
 अग्निशब्दस्तथैवायमग्निशब्दनिबन्धनः ।
 अग्निश्रुत्यैति संबन्धमग्निशब्दाभिधेयया ॥६०॥
 यो य उच्चार्यते शब्दो नियतं न स कार्यभाक् ।
 अन्यप्रत्यायने शक्तिर्न तस्य प्रतिबध्यते ॥६१॥
 उच्चरन् परतन्त्रत्वाद् गुणः कार्येन युज्यते ।
 तस्मात्तदर्थैः कार्याणां संबन्धः परिकल्प्यते ॥६२॥
 सामान्यमाश्रितं यद्यदुपमानोपमेययोः ।
 तस्य तस्योपमानेषु धर्मोन्यो व्यतिरिच्यते ॥६३॥
 गुणः प्रकर्षहेतुर्यः स्वातन्त्र्येणोपदिश्यते ।
 तस्याश्रिताद् गुणादेव प्रकृष्टत्वं प्रतीयते ॥६४॥
 तस्याभिधेयभावेन यः शब्दः समवस्थितः ।
 तस्याप्युच्चारणे रूपमन्यत्तस्माद्विविच्यते ॥६५॥
 प्राक् संज्ञिनाभिसंबन्धात् संज्ञा रूपपदार्थिका ।
 षष्ठ्याश्च प्रथमायाश्च निमित्तत्वाय कल्पते ॥६६॥
 तत्रार्थवत्त्वात् प्रथमा संज्ञाशब्दाद्विधीयते ।
 अस्म्येति व्यतिरेकश्च तदार्थादेव जायते ॥६७॥
 स्वरूपमिति कैश्चित्तु व्यक्तेः संज्ञोपदिश्यते ।
 व्यक्तेः कार्याणि संस्पृष्टा जातिस्तु प्रतिपद्यते ॥६८॥

१ ब. च. अतोऽनिर्ज्ञात० २ अ. ओ. अग्निशब्दाभिधेययोः । ३ ओ. अर्थप्रत्यायने. ४ अ. तदर्थः कार्याणां. ५ अ. उपमानोपमे यथा (उपमानोपमेयता ?) । ६ अ. स. गुणप्रकर्ष० ७ ब. संज्ञिताभिसंबन्धात्. ८ अ. ओ. स. यस्येति. ९ अ. ब. स्वं रूप० १० च. ब. स. व्यक्तिः संज्ञे० ११ ब. व्यक्तौ कार्याणि; अ. जातेः कार्याणि. १२ ओ. स. च. ब. संस्पृष्टा.

संज्ञिनीं व्यक्तिमिच्छन्ति सूत्रे ग्राह्यामथापरे ।
 जातिप्रत्यायिता व्यक्तिः प्रदेशेषूपतिष्ठते ॥६९॥
 कार्यत्वे नित्यतायां वा केचिदेकत्ववादिनः ।
 कार्यत्वे नित्यतायां वा केचिन्नानात्ववादिनः ॥७०॥
 पदभेदेपि वर्णानामेकत्वं न निवर्तते ।
 वाक्येषु पदमेकं च भिन्नेष्वप्युपलभ्यते ॥७१॥
 तद् वर्णव्यतिरेकेण पदमन्यत्र विद्यते ।
 वाक्यं वर्णपदाभ्यां च व्यतिरिक्तं न किञ्चन ॥७२॥
 पदे न वर्णा विद्यन्ते वर्णेष्ववयवा न च ।
 वाक्यात् पदानामत्यन्तं प्रविवेको न कश्चन ॥७३॥
 भिन्नं दर्शनमाश्रित्य व्यवहारोनुगम्यते ।
 तत्र यन्मुख्यमेकेषां तत्रान्येषां विपर्ययः ॥७४॥
 स्फोटस्याभिन्नकालस्य ध्वनिकालानुपातिनः ।
 ग्रहणोपाधिभेदेन वृत्तिभेदं प्रचक्षते ॥७५॥
 स्वभावभेदान्नित्यत्वे ह्रस्वदीर्घप्लुतादिषु ।
 प्राकृतस्य ध्वनेः कालः शब्दस्येत्युपचर्यते ॥७६॥
 शब्दस्योर्ध्वमभिव्यक्तेर्वृत्तिभेदं तु वैकृताः ।
 ध्वनयः समुपोहन्ते स्फोटात्मा तैर्न भिद्यते ॥७७॥
 इन्द्रियस्यैव संस्कारः शब्दस्यैवोभयस्य च ।
 क्रियते ध्वनिभिर्वादास्त्रयोभिव्यक्तिवादिनाम् ॥७८॥
 इन्द्रियस्यैव संस्कारः समाधानाञ्जनादिभिः ।
 विषयस्य तु संस्कारस्तद्गन्धप्रतिपत्तये ॥७९॥

१ ब. सूत्रग्राह्याम्. २ अ. जातिप्रत्यर्थिता व्यक्तिः प्रदेशेषु प्रतिष्ठते । ३ अ. आ. ओ.
 श्लोकार्धमिदं न पठ्यते. ४ ब. पदे भेदेपि. ५ आ. च. न वर्णव्यतिरेकेण पदमन्यत्र विद्यते ।
 ६ ब. अवयवा इव; ओ. अवयवा न वा. ७ ब. अ. तत्रैतेषां. ८ च. उपचर्यते इत्यस्यानन्तरं-
 'वर्णस्य ग्रहणे हेतुः प्राकृतो ध्वनिरिष्यते । स्थितिभेदे निमित्तत्वं वैकृतः प्रतिपद्यते ॥' इत्येषा कारिका
 टीकायामुपलभ्यते । आदर्शहस्तलिखितेषु तु सा मूलकारिकास्वेव पठ्यते. ९ अ. वृत्तेर्भेदः; ओ.
 वृत्तिभेदे; आ. वृत्तिभेदात् १० ओ. च. ब. उभयस्य वा.

चक्षुषः प्राप्यकारित्वे तेजसा तु द्वयोरपि ।
 विषयेन्द्रिययोरिष्टः संस्कारः स क्रमो ध्वनेः ॥८०॥
 स्फोटरूपाविभागेन ध्वनेर्ग्रहणमिष्यते ।
 कैश्चिद् ध्वनिरसंवेद्यः स्वतन्त्रोन्यैः प्रकाशितैः ॥८१॥
 यथानुवाकः श्लोको वा सोढव्वमुपगच्छति ।
 आवृत्त्या न तु स ग्रन्थः प्रत्यावृत्ति निरूप्यते ॥८२॥
 प्रत्ययैरनुपाख्येयैर्ग्रहणानुगुणैस्तथा ।
 ध्वनिप्रकाशिते शब्दे स्वरूपमवधार्यते ॥८३॥
 नादैराहितवीजायामन्त्येन ध्वनिना सह ।
 आवृत्तपरिपाकायां बुद्धौ शब्दोवधार्यते ॥ ८४ ॥
 असतश्चान्तराले याञ्छब्दानस्तीति मन्यते ।
 प्रतिपत्तुरशक्तिः सा ग्रहणोपाय एव सः ॥८५॥
 भेदानुकारो ज्ञानस्य वाचश्चोपप्लवो ध्रुवः ।
 क्रमोपसृष्टरूपा वाग् ज्ञानं ज्ञेयव्यपाश्रयम् ॥८६॥
 यथाद्यसंख्याग्रहणमुपायः प्रतिपत्तये ।
 संख्यान्तराणां भेदेऽपि तथा शब्दान्तरश्रुतिः ॥८७॥
 प्रत्येकं व्यञ्जका भिन्ना वर्णवाक्यपदेषु ये ।
 तेषामत्यन्तभेदेऽपि प्रकीर्णा इव शक्तयः ॥८८॥
 यथैव दर्शनैः पूर्वदूरात्संतमसेऽपि वा ।
 अन्यथाकृत्य विषयमन्यैव व्यवस्यति ॥८९॥

१ ओ. द्वयोर्ग्रहणं २ च. प्रकल्पितः; ब. प्रकाशकः ३ आ. स्फोटत्वमुप. ४ आ. संग्रन्थः । ५ अ प्रत्यावृत्ति न विद्यते; ब प्रत्यावृत्त्या निरूप्यते. ६ आ. शब्दो नास्तीति; अ. शब्दानास्तीति; आ. शब्दोनास्तीति. ७ अ. वाचकोपप्लवः. ८ ब. स. रूपाया ज्ञानं । ९ च. ब. 'व्यपाश्रयम्' इत्यस्यानन्तरम्—'ज्ञेयेन न विना ज्ञानं व्यवहारे प्रतिष्ठते । नालब्धक्रमया वाचा कश्चिदर्थोभिधीयते ॥' इतीयं कारिका टीकायां समुपलभ्यते । हस्तलिखितादर्शेषु तु मूलकारिकापाठे एव पठ्यते । प्रतिष्ठते इत्यस्य स्थाने अवतिष्ठते इति च पाठो दृश्यते । १० च. ब. संकीर्णा इव. ११ ओ. व्यज्यमानैस्तथा वाक्यैः. १२ ओ. च. ब. स. अन्यथैवाध्यवस्यति ।

व्यज्यमाने तथा वाक्ये वाक्याभिव्यक्तिहेतुभिः ।
 भावावग्रहरूपेण पूर्वं बुद्धिः प्रवर्तते ॥९०॥
 यथानुपूर्वीनियमो विकारे क्षीरबीजयोः ।
 तथैव प्रतिपत्तृणां नियतो बुद्धिषु क्रमः ॥९१॥
 भागवत्स्वपि तेष्वेवं रूपभेदो ध्वनेः क्रमात् ।
 निर्भागेष्वप्युपायो वा भागभेदप्रकल्पना ॥९२॥
 अनेकव्यक्त्यभिव्यङ्ग्या जातिः स्फोट इति स्मृता ।
 कैश्चिद्व्यक्तय एवास्या ध्वनित्वेन प्रकल्पिताः ॥९३॥
 अविकारस्य शब्दस्य निमित्तैर्विकृतो ध्वनिः ।
 उपलब्धौ निमित्तत्वमुपयाति प्रकाशवत् ॥९४॥
 न चानित्येष्वभिव्यक्तिर्नियमेन व्यवस्थिता ।
 आश्रयैरपि नित्यानां जातीनां व्यक्तिरिष्यते ॥९५॥
 देशादिभिश्च संबन्धो दृष्टः कायवर्तामिह ।
 देशभेदविकल्पेपि न भेदो ध्वनिशब्दयोः ॥९६॥
 ग्रहणग्राह्ययोः सिद्धा योग्यता नियता यथा ।
 व्यङ्ग्यव्यञ्जकभावेन तथैव स्फोटनादयोः ॥९७॥
 सद्दशग्रहणानां च गन्धादीनां प्रकाशकम् ।
 निमित्तं नियतं लोके प्रतिद्रव्यमवस्थितम् ॥९८॥
 प्रकाशकानां भेदांश्च प्रकाश्योर्थोऽनुवर्तते ।
 तैलोदकादिभेदे तत्प्रत्यक्षं प्रतिबिम्बके ॥९९॥
 विरुद्धपरिमाणेषु वज्रादर्शतलादिषु ।
 पर्वतादिसरूपाणां भावानां नास्ति संभवः ॥१००॥
 तस्मादभिन्नकालेषु वर्णवाक्यपदादिषु ।
 वृत्तिकालः स्वकालश्च नादभेदाद्विभज्यते ॥१०१॥

१ च. ब. भागावग्रह० ओ. भावाग्रहणरूपेण. २ ब. एवं रूपभेदो. ३ अ. ब. अप्युपायो
 वा. ४ च. ब. स. प्रकल्पनम्. ५ अ. केचिद्व्यक्तयः. ६ अ. च. कायवर्तामपि । ७ अ.
 सद्दशग्रहणानीव. ८ आ. भेदानां प्रकाश्योर्थो. ९ भेदेन प्रत्यक्षं. १० आ. नखादिषु; प.
 जलादिषु. ११ आ. विभिद्यते; प. विभाव्यते.

यः संयोगविभागाभ्यां करणैरुपजन्यते ।
 स स्फोटः शब्दजाः शब्दा ध्वनयोन्यैरुदाहृताः ॥१०२॥
 अल्पे महति वा शब्दे स्फोटकालो न भिद्यते ।
 परस्तु शब्दसंतानः प्रचयापचयात्मकः ॥१०३॥
 दूरात् प्रभेव दीपस्य ध्वनिमात्रं तु लक्ष्यते ।
 घण्टादीनां च शब्देषु व्यक्तो भेदः स दृश्यते ॥१०४॥
 द्रव्याभिघातात् प्रचितौ भिन्नौ दीर्घप्लुतावपि ।
 कम्पैरूपेण ते जाता नादा वृत्तेर्विशेषकाः ॥१०५॥
 अनवस्थितकम्पेपि करणे ध्वनयोपि ते ।
 स्फोटादेवोपजायन्ते ज्वाला ज्वालान्तरादिव ॥१०६॥
 वायोरणूनां ज्ञानस्य शब्दत्वापत्तिरिष्यते ।
 कैश्चिदर्शनभेदो हि प्रवादेष्वनवस्थितः ॥१०७॥
 लब्धक्रियः प्रयत्नेन वक्तुरिच्छानुवर्तिना ।
 स्थानेष्वभिहतो वायुः शब्दत्वं प्रतिपद्यते ॥१०८॥
 तस्य कारणसामर्थ्याद्विगप्रचयधर्मणः ।
 संनिपाताद्विभज्यन्ते सारवत्योपि मूर्तयः ॥१०९॥
 अणवः सर्वशक्तित्वाद्भेदसंसर्गवृत्तयः ।
 छायातर्पणमःशब्दभावेन परिणामिनः ॥११०॥
 स्वशक्तौ व्यज्यमानायां प्रयत्नेन समीरिताः ।
 अभ्राणीव प्रचीयन्ते शब्दाख्याः परमाणवः ॥१११॥
 अथायमान्तरो जातः सूक्ष्मो वागात्मनि स्थितः ।
 व्यक्तये स्वस्य रूपस्य शब्दत्वेन विवर्तते ॥११२॥

१ अ. शब्दसंघातान्. २ आ. प्रचयोपप्लवात्मकः. ३ ओ. च. ब. कम्पे त्वपरते जाताः.
 ४ अ. विशेषतः. ५ अ. करणे ध्वनयोपरे. ६ अ. ओ. स्थानेष्वपिहितः. ७ आ. ब. प्रचयधर्मिणः.
 ८ अ. नभःशब्द. ९ आ. च. आन्तरो जाता; ब. अथेदमान्तरं ज्ञानं सूक्ष्मवागात्मना स्थितम् ।
 व्यजने स्वस्य रूपस्य; आ. अथायमान्तरो जाता सूक्ष्मरागात्मनि स्थितः । व्यक्तो यस्तस्य. १० अ.
 ओ. व्यक्तो व्यक्तस्य रूपस्य. ११ ब. निवर्तते.

स मनोभावमापद्य तेजसा पाकमागतः ।
 वायुमाविशति प्राणमथासौ समुदीर्यते ॥११३॥
 अन्तःकरणतच्चस्य वायुराश्रयतां गतः ।
 तद्धर्मेण समाविष्टस्तेजसैव विवर्तते ॥११४॥
 विभजन् स्वात्मनो ग्रन्थीन् श्रुतिरूपैः पृथग्विधैः ।
 प्राणो वर्णानभिव्यज्य वर्णेष्वेवोपलीयते ॥११५॥
 अजस्रवृत्तिर्यः शब्दः सूक्ष्मत्वान्नोपलभ्यते ।
 व्यजनाद्वायुरिव स स्वनिमित्तात्प्रतीयते ॥११६॥
 तस्य प्राणे च या शक्तिर्या च बुद्धौ व्यवस्थिता ।
 विवर्तमाना स्थानेषु सैषा भेदं प्रपद्यते ॥११७॥
 शब्देष्वेवाश्रिता शक्तिर्विश्वस्यास्य निबन्धनम् ।
 यन्नेत्रः प्रतिभात्मायं भेदरूपः प्रतीयते ॥११८॥
 षड्जादिभेदः शब्देन व्याख्यातो रूप्यते यतः ।
 तस्मादर्थविधाः सर्वाः शब्दमात्रासु निश्चिताः ॥११९॥
 शब्दस्य परिणामोयमित्याम्नायविदो विदुः ।
 छन्दोभ्य एव प्रथममेतद्विश्वं व्यवर्तते ॥१२०॥
 इतिकर्तव्यता लोके सर्वा शब्दव्यपाश्रया ।
 यां पूर्वाहितसंस्कारो बालोपि प्रतिपद्यते ॥१२१॥
 आद्यः करणविन्यासः प्राणस्योर्ध्वं समीरणम् ।
 स्थानानामभिघातश्च न विना शब्दभावनाम् ॥१२२॥

१ आ. ओ. स मनोभावमित्यारभ्य द्वौ श्लोकौ न पठ्येते; अ. समताभावमापाद्य. २ च. ब. विभज्य. ३ ब. सूक्ष्मत्वान्नोपलभ्यते. ४ अ. निबन्धनी. ५ अ. आ. ओ. यत्ने तु प्रतिभात्मायं. ६ ब. शब्दमात्राः सुनिश्चिताः ७ अ. निश्चिताः. ८ अ. छन्दमास्यपरिणामोयमित्याश्रयविदो विदुः । ओ. छन्दस्य परि०. ९ च. ब. 'व्यवर्तते' इत्यस्यानन्तरम् 'विभज्य बहुधात्मानं स च्छन्दस्यः प्रजापतिः । छन्दोमयीभिर्मात्राभिर्बहुधैव विवेश तम् । साध्वी वाग्भूयसी येषु पुरुषेषु व्यवस्थिता । अधिकं वर्तते तेषु पुण्यरूपं प्रजापतेः ॥ प्राजापत्यं महतेजस्तत् पात्रैरिव संवृतम् । शरीरभेदे विदुषां स्वां योनिमुपधावति ॥ यदेतन्मण्डलं भास्वद्धाम चित्रस्य राधसः । तद्भावमभिसंभूय विद्यायां प्राविलीयते ॥' इति कारिकाचतुष्टयमेतद्वीकायां समुपलभ्यते । हस्तलिखितादर्शेषु तु मूलकारिकापाठ एव पठ्यते । १० अ. ऊर्ध्वसमीरणम्.

न सोस्ति प्रत्ययोऽलोके यः शब्दानुगमादृते ।
 अनुविद्धमिव ज्ञानं सर्वं शब्देन भासते ॥१२३॥
 वाग्रूपता चेदुत्क्रामेदवबोधस्य शाश्वती ।
 न प्रकाशः प्रकाशेत सा हि प्रत्यवमर्शिनी ॥१२४॥
 सा सर्वविद्याशिल्पानां कलानां चोपबन्धनी ।
 तद्वशादपि निष्पन्नं सर्वं वस्तु विभज्यते ॥१२५॥
 सैषा संसारिणां संज्ञा बहिरन्तश्च वर्तते ।
 तन्मात्रामनतिक्रान्तं चैतन्यं सर्वजातिषु ॥ १२६ ॥
 अर्थक्रियासु वाक् सर्वान् समीहयति देहिनः ।
 तदुत्क्रान्तौ विसंज्ञोऽयं दृश्यते काष्ठकुड्यवर्त ॥ १२७ ॥
 प्रविभागे यथा कर्ता तर्था कार्ये प्रवर्तते ।
 अविभागे तथा सैव कार्यत्वेनावतिष्ठते ॥ १२८ ॥
 स्वमात्रा परमात्रा वा श्रुत्या प्रक्रम्यते यथा ।
 तथैव रूढतामेति तथा ह्यर्थो विधीयते ॥ १२९ ॥
 अत्यन्तमतथाभूते निमित्ते श्रुत्युपाश्रयात् ।
 दृश्यतेऽलातचक्रादौ वस्त्वाकारनिरूपणा ॥ १३० ॥

१ अ. ओ. या सर्व०. २ ओ. च. अभिनिष्पन्नं; व. अभिनिष्पत्तौ. ३ च. व.
 तन्मात्रामप्यति०. ४ व. अतिक्रान्ते. ५ व. सर्वजन्तुषु. ६ ओ. व. सर्वा समीहयति.
 ७ अ. विसंज्ञेयं. ८ च. व. काष्ठकुड्यवदित्यस्यानन्तरं — 'भेदोद्ग्राहविवर्तेन लब्धाकारपरिग्रहा ।
 आम्राता सर्वविद्यासु वागेव प्रकृतिः परा ॥ एकत्वमनतिक्रान्ता वाङ्मेत्रा वाङ्निबन्धनाः ।
 पृथग्वदवभासन्ते वाग्विभागा गवादयः ॥ षड्द्वारां षडधिष्ठानां षट्प्रबोधां षडव्ययाम् । ते मृत्यु-
 मतिवर्तन्ते ये वै वाचमुपासते ॥ ' इति श्लोकत्रयं, 'अवतिष्ठते' इत्यस्यानन्तरं 'प्रविभज्यात्मना-
 त्मानं सृष्ट्वा भावान् पृथग्विधान् । सर्वेश्वरः सर्वमयः स्वप्ने भोक्ता प्रवर्तते ॥ ' इति श्लोकः, तथा च
 'अमृतमश्नुते' इत्यस्यानन्तरं 'प्राणवृत्तिमतिक्रान्ते वाचस्तत्त्वे व्यवस्थितः । क्रमसंहार—(कूर्मसंहार ?)
 योगेन संहृत्यात्मानमात्मनि ॥ वाचः संस्कारमाधाय वाचं ज्ञाने निवेश्य च । विभज्य बन्धनान्यस्याः
 कृत्वा तां छिन्नबन्धनाम् ॥ ज्योतिरान्तरमासाद्य छिन्नग्रन्थिपरिग्रहः । कारणज्योतिषैकत्वं छित्त्वा
 ग्रन्थीन् प्रपद्यते ॥ ' इति श्लोकत्रयं टीकायां समुपलभ्यन्ते । हस्तलिखितादर्शेषु तु मूलकारिकास्वेवैते
 श्लोकाः पठ्यन्ते. ९ अ. ओ. अविभागे यथा कर्ता. १० व. तथा कार्ये. ११ अ. आ. प्रक्रमते.
 १२ अ. अर्थे विधीयते. १३ अ. श्रुत्युपाश्रयात् ; व. श्रुत्यपाश्रयात् । १४ अ. ओ. दृश्यते
 वातचक्रादौ.

अपि प्रयोक्तुरात्मानं शब्दमन्तरवस्थितम् ।
 प्राहुर्महान्तमृषभं येन सायुज्यमश्नुते ॥ १३१ ॥
 तस्माद्यः शब्दसंस्कारः सा सिद्धिः परमात्मनः ।
 तस्य प्रवृत्तितत्त्वज्ञस्तद् ब्रह्मामृतमश्नुते ॥ १३२ ॥
 न जात्वकर्तृकं कैश्चिदागमं प्रतिपद्यते ।
 बीजं सर्वागमापाये त्रय्येवातो व्यवस्थिता ॥ १३३ ॥
 अस्तं यातेषु वादेषु कर्तृष्वन्येषु सत्स्वपि ।
 श्रुतिस्मृतिगतं धर्मं लोको न व्यतिवर्तते ॥ १३४ ॥
 ज्ञाने स्वाभाविके नार्थः शास्त्रैः कश्चन विद्यते ।
 धर्मो ज्ञानस्य हेतुश्चेत्तस्याम्नायो निबन्धनम् ॥ १३५ ॥
 वेदशास्त्राविरोधी च तर्कश्चक्षुरपश्यताम् ।
 रूपमात्राद्वि वाक्यार्थः केवलान्नावतिष्ठते ॥ १३६ ॥
 सतोऽविवक्षा पारार्थ्यं व्यक्तिरर्थस्य लैङ्गिकी ।
 इति न्यायो बहुविधस्तर्केण प्रविभज्यते ॥ १३७ ॥
 शब्दानामेव सा शक्तिस्तर्को यः पुरुषाश्रयः ।
 सैव शब्दानुगतो न्यायो नागमेष्वनिबन्धनः ॥ १३८ ॥
 रूपादयो यथा दृष्टाः प्रत्यर्थं यतश्क्तयः ।
 शब्दास्तथैव दृश्यन्ते विषापहरणादिषु ॥ १३९ ॥
 यथैषां तत्र सामर्थ्यं धर्मेऽप्येवं प्रतीयते ।
 साधूनां साधुभिस्तस्माद्वाच्यमभ्युदयार्थिनाम् ॥ १४० ॥

१ च. ब. सायुज्यमिष्यते. २ च. ब. प्रकृतितत्त्वज्ञः. ३ ब. कंचित्. ४ ओ. ब. त्रय्येवादौ. ५ च. ब. अन्येष्वसत्स्वपि. ६ च. श्रुतिस्मृत्युदितं. ७ अ. ओ. कोर्थः. ८ अ. तस्यास्त्रय्या निबन्धनम्; ब. तत्राम्नायो निबन्धनम्. ९ अ. यतोऽविवक्षा. १० अ. वागार्था व्यक्ति० ११ अ. शक्तिर्यत्कार्यः. १२ च. शब्दानुगतो न्यायो नागमेष्वनिबन्धनः. १३ च. ब. 'अनिबन्धनः' इत्यस्यानन्तरं 'यदुदुम्बरवर्णानां घटीनां मण्डलं महत् । पीतं न गमयेत् स्वर्गं किं तत् क्रतुगतं नयेत्' इति भ्राजश्लोको महाभाष्ये उद्धृतटीकायां परिदृश्यते; हस्तलिखितादर्शेषु तु मूलपाठ एव पठ्यते. १४ च. प्रतीयताम्. १५ ब. अभ्युदयार्थिभिः.

सर्वोऽदृष्टफलानर्थानागमात् प्रतिपद्यते ।
 विपरीतं च सर्वत्र शक्यते वक्तुमागमे ॥ १४१ ॥
 साधुत्वज्ञानविषया सैषा व्याकरणस्मृतिः ।
 अविच्छेदेन शिष्टानामिदं स्मृतिनिबन्धनम् ॥ १४२ ॥
 वैखर्या मध्यमायाश्च पश्यन्त्याश्चैतदद्भुतम् ।
 अनेकतीर्थभेदायास्त्रय्या वाचः परं पदम् ॥ १४३ ॥
 तद्विभागाविभागाभ्यां क्रियमाणमवस्थितम् ।
 स्वभावज्ञैश्च भावानां दृश्यन्ते शब्दशक्तयः ॥ १४४ ॥
 अनादिमव्यवच्छिन्नां श्रुतिमाहुरकर्तृकाम् ।
 शिष्टैर्निबध्यमाना तु न व्यवच्छिद्यते स्मृतिः ॥ १४५ ॥
 अविभागाद्विवृत्तानामभिरुया स्वप्रवच्छ्रुतौ ।
 भावतत्त्वं तु विज्ञाय लिङ्गेभ्यो विहिता स्मृतिः ॥ १४६ ॥
 कायवाग्वुद्विविषया ये मलाः समवस्थिताः ।
 चिकित्सालक्षणाध्यात्मशास्त्रैस्तेषां विशुद्ध्यः ॥ १४७ ॥
 शब्दः संस्कारहीनो यो गौरिति प्रयुयुक्षिते ।
 तमपभ्रंशमिच्छन्ति विशिष्टार्थनिवेशिनम् ॥ १४८ ॥

१ अ. वक्तुमागते. २ अ. इदं व्याकरणं धनम्. ३ च. व. परं पदमित्य-
 स्यानन्तरम् — “ गौरिव प्रक्षरत्येका रसमुत्तमशालिनी । दिव्यादिव्येन रूपेण भारती
 गौः शुचिस्मिता ॥ एतयोरन्तरं पश्य सूक्ष्मयोः स्पन्दमानयोः । प्राणापानान्तरे नित्यमेका
 सर्वस्य तिष्ठति ॥ अन्या त्वापूर्यमाणैव विना प्राणेन वर्तते । जायते हि ततः प्राणो
 वाचमाप्याययन् पुनः ॥ प्राणेनाप्यायिता सेयं व्यवहारनिबन्धना । सर्वस्योच्छ्वासमासाद्य
 न वाग्वदति कर्हिचित् ॥ घोषिणी जातनिर्घोषा अघोषा च प्रवर्तते । तयोरपि च
 घोषिण्योर्निर्घोषैव गरीयसी ॥ स्थानेषु विधृते वायौ कृतवर्णपरिग्रहा । वैखरी वाक् प्रयोक्तृणां
 प्रणवाग्निनिबन्धिनी ॥ केवलं बुद्धयुपादाना क्रमरूपानुपातिनी । प्राणवृत्तिमतिक्रम्य मध्यमा
 वाक् प्रवर्तते ॥ अविभागात् पश्यन्ती सर्वतः संहतकमा । स्वरूपज्योतिरेवान्तः सूक्ष्मा
 वागनुयायिनी ॥ सेयमाकीर्यमाणापि नित्यमागन्तुभिर्मलैः । अन्त्या कलेव सोमस्य नात्यन्तमभि-
 भूयते ॥ तस्यां दृष्टस्वरूपायामधिकारो निवर्तते । पुरुषे षोडशकले तामाहुरमृतां कलाम् ॥
 प्राप्नोपरागरूपा सा विष्वक्त्रैरनुषिङ्गिभिः । वैखरी सत्त्वमात्रैव गुणैर्न व्यवकीर्यते ॥ ” इत्येकादश
 श्लोकाष्टीकायां दृश्यन्ते, हस्तलिखितादर्शेषु तु मूलश्लोकपाठ एव पठ्यन्ते । ४ अ. ओ. व.
 अविघातात्.

अस्वगोण्यादयः शब्दाः साधवो विषयान्तरे ।
 निमित्तभेदात्सर्वत्र साधुत्वं च व्यवस्थितम् ॥१४९॥
 ते साधुष्वनुमानेन प्रत्ययोत्पत्तिहेतवः ।
 तादात्म्यमुपगम्येव शब्दार्थस्य प्रकाशकाः ॥१५०॥
 नै शिष्टैरनुगम्यन्ते पर्याया इव साधवः ।
 नै यतः स्मृतिशास्त्रेण तस्मात्साक्षादवाचकाः ॥१५१॥
 अस्वाम्बेति यथा बालः शिक्षमाणोऽपभाषते ।
 अव्यक्तं तद्विदां तेन व्यक्ते भवति निश्चयः ॥१५२॥
 एवं साधौ प्रयोक्तव्ये योषभ्रंशः प्रयुज्यते ।
 तेन साधुव्यवहितः कश्चिदर्थोभिधीयते ॥१५३॥
 पारम्पर्यादपभ्रंशा निर्गुणेष्वभिधातृषु ।
 प्रसिद्धिमागता येन तेषां साधुरवाचकः ॥१५४॥
 दैवी वाग्व्यवकीर्णैर्यमशक्तैरभिधातृभिः ।
 अनित्यदर्शनां त्वस्मिन् वादे बुद्धिविपर्ययः ॥१५५॥
 उभयेषामविच्छेदेऽप्यन्यशब्दविवक्षया ।
 योन्यः प्रयुज्यते शब्दो न सौर्थस्याभिधायकः ॥१५६॥

इति श्रीमन्महोपाध्यायभर्तृहरिकृते वाक्यपदीये आगमसमुच्चयः प्रथमः काण्डः ॥

१ अ. अथ गोण्यादयः; ओ. यथा गोण्यादयः. २ अ. विशिष्टैः; आ. ते
 शिष्टैः. ३ च. ते यतः. ४ अ. च. शिक्षमाणः प्रभाषते; ओ. न व्यक्तं. ५ अ.
 व्यक्तो भवति; ओ. व्यक्तेर्भवति. ६ ब. योषशब्दः. ७ अ. अपभ्रंशो. ८ ब. निर्गुणेष्वभिधातृषु.
 ९ अ. प्रसिद्धिमागतो. १० आ. येषां; ओ. च. येषु; ब. ये तु. ११ च. व्यतिकीर्णैर्यम्.
 १२ च. अविच्छेदादन्य. १३ अ. वाक्यप्रदीपे. १४ च. ब. प्रथमं काण्डम् ॥